

givningen, ikke er frakendt retten til at drive forurenende virksomhed og ikke har betydelig gæld til det offentlige for omkostninger ved selvhjælpshandlinger. Grovere overtrædelser omfatter overtrædelser, der er straffet efter den skærpede straffebestemmelse i miljøbeskyttelsesloven eller i bekendtgørelser, udstedt i medfør af loven, når sanktionen er fastsat til bøde på 10.000 kr. eller derover. Betydelig gæld til det offentlige for omkostninger ved selvhjælpshandlinger er begrænset til gæld på 100.000 kr. eller derover, der er vedgået eller fastslået ved en domstol. Det er alene disse tre forhold, der kan medføre tab af miljøansvarlighed for en person eller et selskab.

2.2. Register

Som nævnt i indledningen, kan det udledes af den rundspørge til amtskommuner og kommuner om »genganger«-problemets omfang, som Miljøstyrelsen foretog over sommeren 1995, at de decentrale miljømyndigheder ikke i alle tilfælde har kendskab til, at en person eller et selskab, der ansøger om miljøgodkendelse i den pågældende kommune tidligere er straffet eller tidligere har efterladt forurening, som myndighederne har måttet forestå oprydningen af, uden at kunne få dækket udgifterne hos den forureningsansvarlige. Med forslaget gives der hjemmel til, at myndighederne kan lægge vægt på sådanne oplysninger ved behandlingen af en ansøgning om godkendelse til en listevirksomhed. Denne mulighed kan ikke i fuldt omfang anvendes, medmindre myndighederne har kendskab til de tidligere forhold. Derfor foreslås oprettet et register over de personer og selskaber, der efter de i loven fastsatte kriterier har mistet miljøansvarlighed.

Formålet med registeret er således – via indberetninger fra anklagemyndighed og decentrale miljømyndigheder – at sætte de myndigheder, der skal træffe afgørelse vedrørende en godkendelse af en listevirksomhed, i stand til at vurdere virksomhedens miljøansvarlighed.

Registeret skal indeholde navn, adresse m.v. for de personer og selskaber, der efter de foreslåede kriterier har mistet miljøansvarlighed. På grundlag af retspraksis og det nuværende sanktionsniveau i miljøstraffesager må det antages, at 5-10 selskaber og 10-15 personer om året vil miste miljøansvarlighed på baggrund af strafbare forhold, mens antallet af personer og selskaber, der vil miste miljøansvarlighed på baggrund af gæld, vil afhænge af det antal af gældsforhold, der vil opstå med de nye regler fremover.

Det er Miljø- og Energiministeriets opfattelse, at det på sigt vil være det mest rationelle at indrette registeret således, at de godkendende myndigheder

via en direkte terminaladgang til registeret selv kan »logge« sig ind på registeret og checke, om ansøgeren er registreret. I den første fase efter de nye reglers ikrafttræden foreslås det imidlertid, at registeret bliver ført manuelt i Miljøstyrelsen, således at Miljøstyrelsen modtager de relevante oplysninger og efter en henvendelse fra godkendelsesmyndighederne oplyser, om en person eller et selskab er registreret. Når man på denne måde har opsamlet tilstrækkelige erfaringer med indretningen og brugen af registeret, vil man have et bedre udbygget grundlag for at vurdere behovet for oprettelse af et edb-baseret register og en eventuel udlicitering af driften heraf.

I forbindelse med oprettelsen af registeret vil hovedprincipperne i registerlovgivningen om sikkerhedsforanstaltninger, sletning af oplysninger m.v. blive iagttaget, således at den fornødne registersikkerhed vil være til stede, både med hensyn til selve registreringen og med hensyn til anvendelsen af registeret.

Under arbejdet med lovforslaget har andre modeller end et selvstændigt register været overvejet, herunder om eksisterende registre som RKI Kreditinformation og Det centrale Kriminalregister kunne opfylde behovet. Det er Miljø- og Energiministeriets opfattelse, at der ikke i de eksisterende registre findes et brugbart alternativ, blandt andet fordi kriminalregisteret ikke indeholder oplysninger om særlovsovertrædelser, der alene er straffet med bøde, og fordi registeret er et rent personregister.

2.3. Sikkerhedsstillelse

Efter den gældende regel i lovens § 39 a skal visse affaldsbehandlende listevirksomheder etablere sikkerhedsstillelse for tilsynsmyndighedernes omkostninger ved bortskaffelse af affald ved offentlige selvhjælpshandlinger i medfør af lovens §§ 69 og 70. Bestemmelsen omfatter virksomhedstyper, hvor man har vurderet, at driften – i hvert fald i kombination med økonomiske vanskeligheder – indebærer en forøget risiko for, at tilsynsmyndighederne på et tidspunkt må gribe ind med selvhjælpshandlinger, f.eks. virksomheder, der udvinder metaller af kabler eller driver ophugningsanlæg.

Forslaget indebærer ikke en udvidelse af kredsen af listevirksomheder, der obligatorisk skal stille sikkerhed i forbindelse med godkendelse. Forslaget indebærer derimod, at etablering af sikkerhed kan kræves overfor alle typer listevirksomheder, der ejes eller drives af selskaber eller personer, der har mistet miljøansvarlighed efter de nye regler. Det kan være som vilkår for udstedelse af godkendelse eller som betingelse for opretholdelse af godkendelse i forbindelse med efterfølgende tab af miljøansvarlighed.